

[Slebsager.]

I 1927 var der dekretet Lockout overfor Medlemmerne af Dansk Soignerings-, Toilet- og Sanitetsarbejderforbund, og vedkommende Svend var den Gang Medlem af Forbundet. Saa udmeldte han sig i 1928, oprettede en selvstændig Barber- og Frisørforretning udenfor København og fik saa Afgangsbrev fra Forbundet i 1928. Efter at vedkommende Mand i et Aars Tid havde drevet selvstændig Forretning, maatte han ophøre dermed og kom tilbage til København, hvor han i Januar 1929 tog Arbejde som Svend hos en Frisørmester paa Vesterbro. Nu er Forholdet det, at vedkommende Frisørmester, som i 1927, da Lockouten blev dekretet, var Medlem af Mesterorganisationen, senere havde udmeldt sig, saaledes at han var udmeldt, da vedkommende Svend tog Arbejde hos ham. Ikke desto mindre fastholdt Forbundet, at Svenden skulde betale sine 1 500 Kr.

Svenden blev frikendt, idet der udtales i Landsretsdommen:

„Der findes nu at maatte gives Sagsøgte Medhold i, at disse Bestemmelser paa uberettiget Maade begrænser hans Adgang til frit at søge sit Erhverv.“
Han blev altsaa fri for at betale de 1 500 Kr., og Landsretsdommen blev stadfæstet af Højesteret.

Her er altsaa et Eksempel paa, at den enkeltes frie Adgang til Erhverv blev beskyttet af Domsmagten overfor meningsløst haarde Bestemmelser som dem, der fandtes i vedkommende Forbunds Love.

Endelig skal jeg som et tredie Eksempel paa de Domme, der er afsagt, nævne en Dom, som vedrører et tidligere Medlem af dette høje Ting, Hr. H. O. Hansen. Denne havde i sin Tid haft Detailforretning i Cigarer og Tobakker, senere Engrosvirksomhed i samme Branche og havde derefter arbejdet som Repræsentant for et Tobaksfirma. Da dette imidlertid standsede i 1928, fik han Tilbud fra Købmand P. Andersen, som agtede at begynde en Virksomhed som Tobaksgrossist, om at blive Repræsentant for ham.

Vedkommende Købmand Andersen mente imidlertid, at for at drive denne Virksomhed var det nødvendigt for ham at være Medlem af Foreningen af Grossister i Tobaksbranchen af 1927. Han blev ogsaa optaget, men Foreningens Formand meddelte ham under 16. April 1929, at hans Ansøgning om Optagelse var bevilget efter at have været forelagt de 3 Brancheled indenfor Cigaretindustrien. I Skrivelsen var der følgende Passus:

„Da Forsamlingen havde Formodning om, at der skulde finde et Samarbejde Sted mellem Dem og Hr. H. O. Hansen, er det min Pligt at meddele Dem, at det er en Forudsætning for Deres Optagelse, at der intet som helst Samarbejde maa finde Sted.“

Da Købmand P. Andersen nu ikke mente at kunne benytte Sagsøgeren som Repræsentant, gik denne Glip af den Ansættelse, der var stillet ham i Udsigt. Ved at Foreningen havde skrevet saaledes til Købmanden, var han blevet hindret i Udøvelsen af sit Erhverv. Han anlagde da Sag imod Foreningen af Grossister i Tobaksbranchen af 1927, og det hedder i Dommens Motivering for Søg og Handelsretten:

„Der er fra de indstævntes Side ikke anført noget Forhold, der kunde berettige Foreningen til at lægge Sagsøgeren Hindringer i Vejen med Hensyn til det af ham paatænkte Erhverv, og der maa heretter gives Sagsøgeren Medhold i, at den indstævnte Forenings Handlemaade har været retsstridig overfor ham“,
og Foreningen dømmes som Følge heraf til at betale ham en Erstatning paa 6 000 Kr.

Denne Dom er afsagt for Søg og Handelsretten — hvorvidt den er kommet for Højesteret, ved jeg i Øjeblikket ikke noget om —, men jeg mener, at ogsaa denne Kendelse af Domsmagten har sin Interesse.

De citerede Domme viser, synes jeg, at Domsmagten tager ganske sagligt og upartisk paa Forholdene og søger at skaffe de enkelte den naturlige og rimelige Ret, som tilkommer dem, til at udøve deres Arbejde og Erhverv, uden at der skal ske Overgreb mod dem fra nogen Side, det være sig fra Foreningen af Grossister eller fra Elektrikerforbundet i Esbjerg eller fra Dansk Soigneringsforbund eller fra anden Side.

Det forekommer mig ingenlunde, at man kan sige, at de Domme, som her er faldet, paa skadelig Maade kan forrykke Befolkningens Syn paa og Tillid til Domstolene. Tværtimod mener jeg, at de Domme, der er faldet, netop viser Domstolenes Upartiskhed i hele det Forhold, som volder en saa stor Strid her paa Rigsdagen. Jeg maa altsaa paa vort Partis Vegne anbefale at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som rettedes til mig af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, kan jeg ganske henvise til det Svar, som blev givet af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard under Finanslovens første Behandling; dèr vil det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kunne se, hvorledes det